

Верховна Рада вимагає резигнації В. Дацюка

Київ (УНІАР). — Тут у четвер, 19-го травня, на сесії Верховної Ради депутат Володимир Черепов запитав у голови українського парламенту Олександра Мороза чи є небезпека силової ліквідації Верховної Ради. О. Мороз відповів, що розмовляв з головою Служби Безпеки України Валерієм Маліковим, міністром внутрішніх справ Володимиром Радченко, міністром оборони Валерієм Шмаровим і командуючим Національною гвардією Володимиром Кухарчем. Всі керівники силових міністерств заперечили, що вони діють у конституційному режимі й нічого неправого не передбачається.

Коли мова зайшла про зв'яз Генерального прокурора України Владислава Дацюка, який у цей час перебував на наकाших, депутатам роздали проект постанови, де передбачено звільнення В. Дацюка з посади генерального прокурора та розгляд питання про доцільність перебування Ольги Колішко на посаді заступниці генерального прокурора.

У п'ятницю, 19-го травня, депутатам було роздано п'ять варіантів постанови, і в одному з них пропонується визнати працю Генеральної прокуратури незаконною, звільнити В. Дацюка, припинити уповноваження колегії Генеральної прокуратури у повному складі й, до призначення Верховною Радою ге-

Генеральний прокурор України Владислав Дацюк

нерального прокурора, виконання його обов'язків покласти на першого заступника Валерія Даниленка. Головуючий на сесії Олександр Ткаченко сказав, що Дацюкові вислали лист із запрошенням на сесію, проте він не з'явився. Депутат Валерій Сидюков у своєму виступі обурювався, що Генеральна прокуратура "наплюжить тих, хто висловлює інтереси народу". За словами Сидюкова, "нічим не можна виправдати такі факти, як допит народного депутата Володимира Бортиняка в лікарні, або обшук у приміщенні Верховної Ради 6-го березня", тому він теж виступає за звільнення Дацюка і припинення уповноважень Колегії Генеральної прокуратури у повному складі.

(Закінчення на стор. 3)

В Україні вирішують проблеми приватного сектора економіки

КИЇВ (УНІАР). — У Представниці Світового банку відбулася конференція, присвячена визначенню місця приватного сектора в економіці України.

Президент "Традибанку" Жердичський вважає, що врятувати державний сектор можна, провівши швидко приватизацію та створивши законодавчу базу, яка б гарантувала приватному капіталу вписання у майбутнє.

Іншу точку зору висловив позаштатний радник Президента України Олександр Пасхвер, який вважає, що врятування державної власності ніколи не відбудеться за рахунок приватної. "Приватний капітал завжди і скрізь вирішує виключно особисті проблеми", — наголошує радник, пояснюючи, що головною проблемою

приватного капіталу є те, що процес його формування відстає від темпів приватизації в Україні.

Перший заступник міністра економіки Василь Роговий зазначив, що за темпами та глибиною економічних перетворень Україна випереджає своїх східних сусідів. Цю свою точку зору він аргументував так: "Україна, на відміну від Росії, вже купує енергоносії за світовими стандартами, що й обумовлює лібералізацію цін на внутрішньому ринку".

Щодо темпів та глибини економічних перетворень в Україні голова Фонду державного майна Юрій Скахунів сказав: "На рахунок Верховної Ради це одна перевага: збільшено число підприємств, що не підлягають приватизації — замість 5,334 їх стало 6,102".

В Севастополі з'явився український часопис „Дзвін Севастополя“

Севастополь, Україна (М. Б-й). — Тут з датою березня 1995 року з'явився перше число українського часопису п. з. „Дзвін Севастополя“.

На першій сторінці згаданого часопису є позамітка за Україну: „Боже великий, єдиний“, стаття на тему історії України п. з. „Ми були, ми є, ми будемо“ і „Відритий лист“ до Президента України Леоніда Кучми і голови Верховної Ради

України Олександра Мороза в справі неупісних переговорів щодо Чорноморської флотилії, підписаний головою севастопольського Товариства „Дзвін“ ім. Т. Шевченка М. Гуким, заступником голови СОУ ВМС України В. Пашенком, головою організації КУН А. Кравчуком, головою НРУ С. Усенком і головою УРП І. Кирюшечком. Лист датований 1-им березня 1995 року.

Делегата НРУ відвідали ЗСА і Канаду

Джерзі Сіті. Н. Дж. (Р. Руденко). — У четвер, 18-го травня до редакції "Свободи" завітала делегація делегата Народного Руху України, очолювана його головою, керівником парламентської фракції Руху, відомим журналістом, нещоданім дисидентом і багаторічним політичним в'язнем совєтських тюрем і таборів Вячеславом Чорновоїм.

Серед членів делегації були також відомі діячі уже зголошуваної незалежної молоді української держави, які відносять належать до Руху: українська поетеса, голова Союзу Українок Агата Пашко—член Малої ради Руху, оскільки Союз Українок є асоційованим членом Руху; недавній голова Тернопільської Обласної Ради, а тепер депутат Верховної Ради і голова секретаріату Руху Богдан Бойко; голова Львівської обласної організації Руху Олександр Гудима; голова Івано-Франківської обласної організації Руху Богдан Костенко; науковець і підприємець з Горлівки Донечкої області Борис Іванченко—член Академії Економічних Наук, орга-

нізатор Руху на Донбасі та спонсор згуртованих українських газет; молодий підприємець Ігор Тарасюк, один із засновників банку і заступник директора великої комерційної структури; референт Руху з економічних питань, підприємець Йосип Шогрин та керівник Інституту державності і демократії Іван Лозовий. Це нове явище і їхні організації, коли представники середньої класи увійшли в Рух, працюють у ньому і відносять до Руху як до свого матеріалу.

Мета їх приїзду, за словами Чорнової, показати справжню обличчя Руху, його актив, оскільки в пресі опоненти розповсюджували різні неправдиві інформації про Рух, заперечували його значення і це багате таке, що насправді не відомо. Результати виборів показали, що Рух є найпотужнішою силою, яка протистоять комуністам, соціалістам та іншим лівим силам в Україні, торує шлях реформам, захищає державність. Свідченням цього є навіть той факт, що на прийнятті в Маріїнському паладі на честь президента ЗСА

Билла Клінтона з усіх керівників демократичних організацій Президент України Леонід Кучма запросив тільки голову Руху.

Друга мета — на встановлення контактів з підприємцями, кредитниками та іншими установами української діаспори.

Третя мета — пошуки допомоги для демократичної української преси. Цього разу вони не збирали грошей для Руху— його утримують свої члени, серед яких є підприємці, комерсанти і банкіри, але виданні сьогодні в Україні газети — це дуже дефіцитна справа, розповідає члени делегації. Товариство паперу коштує 120 мільйонів карбованців і дорожчає з кожним днем, так само як і друкарські послуги. Тому потрібна допомога.

Розповіли також і про те, що Рух помітно змінився і став серйозною політичною силою, тому опоненти й розгорнули проти нього шалену кампанію. Не зважаючи на це, сьогодні близько 100 членів Руху очолюють обласні, міські та сільські ради і працюють посадовцями (Закінчення на стор. 4)

Зліва в першому ряду — Агата Пашко, Вячеслав Чорнової та Ігор Тарасюк. В другому ряду — Іван Лозовий, Богдан Бойко, Олександр Гудима та Борис Іванченко в редакції "Свободи".

ЗСА запропонували Північній Корейській військовій переговорній

Сеул. — З'єднані Стейти Америки запропонували Північній Корейській переговорній між командуючими військовими континентами, розміщених на півострові, з метою обговорення існуючого режиму перемир'я й встановлення в 1993 році.

Пропозиція висловлена в листі командуючого американськими військами в Південній Європі. Текст листа ухвалений за Сеулом.

В листі пропонується провести найближчими днями зустріч у прикордонному пункті Панмуджу, в рамках військових комісії у ділянці замирення в Корейській війні, а їхнім коледам з південнокорейської сторони, шведом і швайцарцям, забороняючи переступати демаркаційну лінію.

На думку Вашингтону, система підтримання миру на півострові перебуває під загрозою і тому зустріч військових керівників стала б позитивним кроком в напрямі до більшій стабільності.

В Україні

КИЇВ. — Тут у Представниці Світового банку відбулася конференція з проблем соціального захисту населення в умовах переходу до ринкової економіки. Міністр соціального захисту Віталій Єриш сказав, що треба змінювати психологію, бо люди звикли, як всім верствам населення підтримку надає держава, в той час, як у всім світі отримувачі допомоги є лише пенсіонери, інваліди і діти. Від Інституту соціології НАН України виступила Ірина Прибуткова, яка зазначила, що втілювати в життя зміни щодо пенсійного забезпечення буде досить важко, бо закон про межу мало-забезпеченості ухвалено, але межу мало-забезпеченості так і не визначено.

ОДБСА. — Голова Одеської Обласної Ради Руслан Бодяк підписав розпорядження про відкриття історико-культурних та господарських традицій української козацтва, в тому числі у зв'язненні його статутної діяльності. Загальнодержавне релігійне заходження в історико-культурних традицій української козацтва. Зокрема, заплановано створити музеї козацької слави в усіх полках містх області, а також проведення науково-практичних конференцій.

У СВІТІ

ДО БЕЙРУТУ, ліванської столиці, несподівано приїхав Башар Асад, син президента Сирії. У палаці Баабда відбулася його зустріч з президентом Лівану Еліасом Траї. В цей час брав участь син ліванського президента Рой Траї. Про що вони говорили, представникам преси поки що невідомо.

17-ТІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ УМ

Нью Йорк. — Управління Українського Музею в Нью Йорку повідомляє, що 17-ті Річні загальні збори УМ відбулися у неділю, 11-го червня, в приміщенні Музею, 203 Друга ав. Початок о 10-й годині. Детальніші інформації про з'їзд можна довідатися з оголошення у "Свободі", ч. 83 з 4-го травня ч. р.

З'їзд байроїтців

Союзівка. — Тут у суботу і неділю, 16-17-го вересня ч.р., відбудеться ювілейна зустріч учнів гімназії та мешканців Байроїт (власно названий з нагоди заснування гімназії). За інформацією слід звертатися до Ростилав Ратича (908) 287-0635 або до Зені Романів (215) 677-3692. Кімнати можна замовляти, телефонуючи на Союзівку (914) 626-5641. Детальніше про програму вищезгаданого з'їзду можна довідатися з оголошення у "Свободі", ч. 93 з 18-го травня ч. р.

РОСІЙСЬКІ МОНАРХІСТИ

відзначили день народження останнього російського царя Росії Ніколая II, пройшовши московськими вулицями під чорними, жовтими і білими прапорами. Нездовзі у російській столиці, на Красній площі перед самим Кремлем, стоятиме пам'ятник Ніколаєві, вбитому, як відомо, разом з дружиною і дітьми 77 років тому за наказу Леніна.

ЗГІДНО з новим зв'язком Світової організації охорони здоров'я, кожної хвилини тут убиває шістьох осіб. Три мільйони людей щороку помирають від хвороб, пов'язаних з курінням. Особливо загрозлива ситуація в Росії, де 69 відсотків чоловіків і 49 відсотків жінок є звязаними курцями. Постійно курить кожний другий школяр і кожна четверта школярка до 17 років. Частішими випадками, коли курці починають 10-річні діти. На думку спеціалістів, однією з причин масового куріння є телевізійна і пресова реклама сигарет.

РОСІЯНИ ЗАСТОСОВУЮТЬ ОТРУЙНИЙ ГАЗ ПРОТИ ЧЕЧЕНЦІВ

Грозний, Чечня. — Представник військового командування чеченських патріотів повідомив, що російські війська намагаються заблокувати дороги, що ведуть у гірські райони республіки. У висліді кількох днів жорстоких боїв російським вдалося захопити сел. Під його дією дерева монотально втрачають листя, а це допомагає росіянам легше виявляти сховки чеченських партизанів.

Метою російських окупаційних військ є закрити прохід чеченським партизанам з гірського району Шатой у

ліб республіки. Стало відомо, що росіяни застосовують у лісних районах Чечні отруйний газ, щоб не дати можливості чеченцям закритися там. Свідчення багатьох очевидців, що після вибухів російських артилерійських стрільб з'являється ілунний жовтий газ. Під його дією дерева монотально втрачають листя, а це допомагає росіянам легше виявляти сховки чеченських партизанів.

У БЕЛЬГІЇ ВІДБУЛИСЯ ПАРЛЯМЕНТАРНІ ВИБОРИ

Брюссель. — Минулої неділі бельгійські вибори парламенту і законодавчої асамблеї усіх трьох автономних регіонів. Вибори остаточно утворили федеративний устрій країни, згідно зі змінами в конституції, прийнятими в 1993 році.

Бельгія складається з трьох регіонів: Фландрії, Валлонії і Брюсселя. І також на три мовні громади: фламандську, французьку і німецьку. Бельгійські регіони і громади користуються значною самостійністю, залишаючи для федеральної влади невелике коло повно-

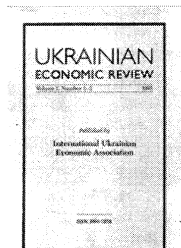
важних. Теперішні вибори узаконили цю самостійність. Щодо політичного життя, то вибори не дуже змінили ситуацію. Наприклад, успішно витримала випробування коаліція християнських демократів і соціалістів. На федеральному рівні найпопулярнішою залишилася Християнська народна партія, яку очолює 53-річний прем'єр-міністр Жан-Люк Дені.

Країні праві не змогли переступити 5-відсотковий поріг, партія "Зелених" сунула ще далі на периферію політичного життя, як і комуністи та інші ліві сили.

Появився новий економічний журнал

Філадельфія (П. К.). — На днях з'явився 1-2-й номер англomовного журналу "Ukrainian Economic Review". Видавець — Міжнародна Українська Економічна Асоціація.

Журнал є присвячений студіям важливих аспектів української економіки в сучасному та минулому. Номер включає статті визначних дослідників з різних країн світу на теми: сучасний стан української економіки, причини цього стану, проблеми інфляції, ставлення робітників до праці, вільний розподіл Совєтського Союзу на економіку колишньої його республіки, раціональність як нерациональності ринкової зони, місцеве підприємство, проблеми доступу до українського ринку. Поміщені є також

шість книжкових рецензій. Номер має 155 сторінок та коштує 15 дол. Замовлення можна прислати на адресу: Ukrainian Economic Review, Department of Economics, Temple University, Philadelphia, Pa. 19122.

В АМЕРИЦІ

КОМЕНТУЮЧИ нещодавно візиту Президента Билла Клінтона до Москви, політичний оглядач газети "Нью Йорк Таймс" Дорріан Сейфарн писав, Билл Клінтон і його розбурдані дорозники вважали, нібито цей саміт був успішний, хоч добре знали, що він закінчився без жодного висліді. Як показало б більше, якби вони назвали речі своїми іменами". А сенатор-республіканець Мич МакКоннелл у газеті "Волл Стріт Джорнал" висловлюється ще гостріше: "Ганьба для Аміністрації, що Президент Клінтон поїхав у Москву на прохання Єльцина, щоб поїхав на святкову демонстрацію, і повернувся додому з порожніми руками".

У ГІРН БІВ, Векс.

відбулася конференція стейтів середнього заходу, скликана Крайовим комітетом Республіканської партії. У ній взяли участь майже 600 політичних діячів. Головною темою обговорення була проблема зменшення податків. Під час дискусії виникла гостра суперечка між сенаторами Робертом Дола і Філом Греммом, які є кандидатами на пост президента ЗСА. Дотепер опитування свідчили на користь Р. Дола, тому Ф. Гремм виступив на конференції з гострою критикою на адресу Р. Дола, звинувачуючи його у нездатності домогтися практичного зменшення податків.

ПЕНСІЛЬВАНІЯ

авеню у Вашингтоні закрито для руху авт узадовж двох блоків напроти Білого Дому. На цьому заході напоялялася служба безпеки президента, з огляду на ще частіші протести незрівноважених осіб стріляти у бік Білого Дому. Президент Білл Клінтон довго не згодувався з цим засобом, однак трагедія в Оклахомі Сіті змусила його прийняти план служби безпеки. Під час мовлення, що Пенсильванія авеню увійде у паркову зону, а це означає, що туристам буде дозволено підходити до огорожі Білого Дому.

СВОБОДА **SVOBODA**
UKRAINE'S HUMAN RIGHTS MONTHLY

FOUNDED 1983

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, NJ 07302.

Svoboda: (201) 434-0237 UNA: (201) 451-2200
Бюро УНС у Вашингтоні: (202) 347-UNAW (202) 347-8631 (факс.)

Передплата на рік \$55.00, на півроку \$32.00, на 3 місяці \$17.00.
Для членів УНСкозу \$30.00 річно. За кожну зміну адреси \$1.00.
Члені "money" можуть виставити на "Svoboda".

Second Class Postage paid at Jersey City, NJ

Чорнобильська АЕС висуває нові проблеми

Українське слово "Чорнобиль" увійшло в мову народів світу як символ найбільшої трагедії людства. Катастрофа, що сталася дев'ять років тому на четвертому блоці атомної електростанції, привела до загибелі сотень людей, радіоактивного забруднення гігантської території, нанесла величезної шкоди і причинилася до екологічних змін, наслідки яких будуть давати про себе знати ще багато років — значно довше, ніж Гірошіма і Нагасакі. Бо на відміну від вибухів ядерних бомб у цих японських містах, що тривали десятки секунд, викид в атмосферу радіоактивних речовин з пошкодженого реактора тривав кілька тижнів.

Поступово населення світу, а відтак і України, почало здатися про страшні подробиці цієї катастрофи віку, машабів якої не можна порівняти з жодним стихійним лихом — землетрусом, повинно чітко пожежого.

Дев'ять років минуло від того чорного дня України, але рани, нанесені нашому народові, не заживають. Зростає кількість жертв катастрофи, особливо серед дітей, народжених після 26-го квітня 1986 року. За даними екологічної організації "Грінпіс", до 1993 року від чорнобильської радіації померло майже 33,000 осіб, у тому числі близько тисячі дітей. Десятки тисяч людей хворіють, чекаючи своєї смерті. А недавно Міністерство Охорони Здраво'я України подало нові цифри: за сім років — від 1988 до 1994-го — від чорнобильської радіації померло 125,000 осіб. Ця цифра насторожила світ і світ забив тривогу.

Якщо в Україні відбувалися віча, мітинги і навіть страйки, учасники яких вимагали негайного закриття Чорнобильської електростанції, Уряд мало прислухався до їх голосу, заспокоюючи населення, що негайно після катастрофи здійснено ряд заходів щодо модернізації атомної електростанції і це забезпечило значне підвищення рівня безпеки станції, тому нема підстав хвилюватися, а проїде три — п'ять років, і атомної електростанції над Прип'яттю не буде.

Роки ці пройшли, а електростанція і далі існує. І ось недавно лондонська газета, "Обсервер" надрукувала статтю, а "Київське Ведомості" і деякі інші газети передрукували її. У статті, зокрема, сказано: "Діючий третій блок Чорнобильської АЕС може вибухнути в будь-яку хвилину. Це твердження є в секретній доповіді Європейського співтовариства. Європа стоїть перед новою, можливо, ще більшою катастрофою, ніж 26-го квітня 1986 року... Опори, на яких спирається пошкоджене приміщення реактора, перебувають у такому стані, що можуть в будь-яку мить зруйнуватися". Цю новину з "Обсервера" підхопили газети, радіо, телебачення і вона викликала у світової громадськості нову хвилю занепокоєння.

Вліті минулого року Європейська комісія, а відтак країни, "великої сімки" прийняли рішення про закриття Чорнобильської АЕС. Спеціалісти вважають, що підстав для такого рішення не було. Тим більше, що для досягнення безпеки станції протягом дев'яти років витрачено 300 мільйонів доларів. Тому стаття в "Обсервері", мабуть, і мала на меті, "випилити" на Україну. Повідомлення газети спростували в українських засобах масової інформації директор ЧАЕС Сергій Парашин, заступник міністра Охорони навколишнього середовища і ядерної безпеки Олександр Смишляк, генеральний директор центру "Укріття" (саркофага) Володимир Токаревський. Всі вони вважають це нечесною грою і тиском на Україну.

Однак Уряд України зрозумів, що треба зробити все необхідне, щоб не повторилася трагедія, і погодився до 2000 року закрити Чорнобильську АЕС. Про це Президент України Леонід Кучма заявив під час зустрічі з делегацією Європейського союзу та, "великої сімки".

Закриття ЧАЕС ставить перед Україною ряд нових проблем. Аж електростанція дає 7 відсотків всієї електроенергії України. Тому перш ніж закрити Чорнобильську атомну станцію, треба спорудити іншу — паровозну електростанцію, щоб зберегти енергосистему України. Європейський союз планує надати Україні не тільки технічну, але і фінансову допомогу. З допомогою Європейського союзу і країн "великої сімки" буде споруджено "Саркофаг-2". Заплановано створити міжнародний науково-технічний центр, який розробить відповідну програму. Світ, хоч і пізно, зрозумів, що закриття Чорнобильської атомної електростанції є міжнародною проблемою, яку Україна сама вирішити неспроможна.

Які наслідки випливають з такого стану речей? Можна припустити, що активність Москви у плані неінтеграційних зазіхань значно підвищилася якраз після обрання Лукашенка та Кучми, які йшли до влади під гаслами "відновлення розриваних зв'язків" з Росією. Установи Примакова, тобто управління зовнішньої розвідки Росії, розповсюдили 20-го вересня 1994 року документ "Росія — СНД: чи потребує коректування становище Заходу?", де чітко наголошувалося на "об'єктивному" характері інтеграційних тенденцій СНД та попереджалося, щоб країни не допускали остронів цих тенденцій. Примаків розповсюджував, що як Лукашенко, так і Кучма однаково прийдуть до того, що до прийшла Білорусь. Можна також припустити, який зусиль доклали дорадники Лукашенка з відповідних відомств Росії щодо дискредитації опозиції, приборкання преси, впровадження у масову свідомість стереотипу невідворотності об'єднання з Росією. А те, що це відбувається найбільш часом (справа лише за формою), майже ні в кого не викликає сумнівів. Навеми, те, що відбулося у травні в Білорусі, відбулося б набагато раніше, якби все йшло по заздалеганьку Московському сценарію, тобто якби й Кучма розпочав аналогічні дії у Києві. На щастя, нічого подібного (за винятком одностороннього надання російським мови статусу державної) покищо не відбулося. Москва була

Володимир Заїгнянич

БІЛОРУСЬ ВПАЛА. ЩО ДАЛІ?

П

страшено роздратована — ажке, вже вкотре Україна виявилася неспоступливою, відійшла від такого гарного сценарію. Щонайменше чотири рази проголошувалася та віддавалася державна віта Єльцина до Києва, а 16-го травня Козирз заявив у Москві після закінчення секретної наради Єльцина з силовими міністрами з приводу України, що візита від України будуть тільки після розв'язання проблеми з Чорноморським флотом (у вигляді мови для Москви напрямку). Можливо тільки уявити, як би та проблема розв'язалася, якби та флота стояла на Немані...

Між тим оцінюючи об'єктивно, події у Білорусі є коласичним стратегічним виразом Росії та не меншого значення програмує України. Росія здобуває найсильнішого політичного сателіта в Європі без жодних зобов'язань зі свого боку. Росія фактично прирощує кордони і вже заплянувала на кінець травня політичний спектакль сумісного викопування Єльцином та Лукашенком прикордонної стоянки дес у районі Смоленська. Росія без якихось зусиль цього тактого, що б сприяло зменшенню України як противарі у Білорусі та далі в Європу. Нагадаю, що з метою

унікнути подальшого транспортування російського газу через Україну, Черномірний уклад багатомільярдний контракт з Польщею на прокладання газопроводу туди через Білорусь. Білорусь разом з Казахстаном стала членом містганого союзу спільно з Росією. З митним союзом повинен слідувати козет зі спільної охорони кордонів. Фактично Україна опинилася в економічній облозі. Не випадково Черномірний, підписуючи 16-го травня у Кремлі угоду з Казахстаном стосовно утворення спільних російсько-казахських митних постів на кордонах, висловився за приєднання України до цього союзу.

Політично Кучма тепер змушений грати сам проти "євразійця" Назарбаєва, "інтерналіста" Лукашенка та митного Примаків — Козирзів — Єльцин. Хто на його боці? Вірогідно, лише Єгнур та Алієв, та й то не напевне. Реальна підтримка справи незалежності України та протиправі її втягання до нового, "слов'янського" плюс Казахстан утворення під прохлом Кремля може надійти лише з Америки, оскільки Європа нічого такого, що б сприяло зменшенню України як противарі Росії, робити не буде. Звідси майже екстатичне

прийняття Клінтона у Києві після ганебного прийняття у Москві, де зріст антиміжнерських настроїв як у керівників, так і серед населення, відбувається майже на очах.

Разом з тим успіх Клінтонівської візита не повинен засліплювати очей на очевидний програв Україною Білорусі. Українська дипломатія майже нічого не зробила для того, щоб якщо не пригнати Білорусь до України, то хоч би врівноважити впливи. Несходація візита Удовенка до Мінська та підписання там багатьох угод мало що змінило в політичному будівлі, адже відбулася вона буквально наступного дня після референдуму і мого підписання як його підтримки. Держави ж візита Кучми до Білорусі, про яку буде досягнута угода під час СНДського саміту 26-го травня у Мінську, взагалі може нести двозначний характер, оскільки український синьо-жовтий прапор білорусь стійко поруч з колірним прапором російської Білорусі... Взагалі ж дивлячись на ці поспішні дії українського зовнішньополітичного відомства не можемо не побачити думки про невиправдане нічим записання, пасивність на стратегічних напрямках, відсутність пріоритетів. У контексті того, що відбулося у Білорусі, теза про намагання отримувати економічні та політичні вигоди як з Росії, так і Заходу може досягти межі, коли настане час вибрати. Білорусь вже вибрала. Чи такий же вибір очікує Україну?

повному зв'язі його життєвих можливостей. Очевидно, така держава не впливає на світову політику, не зможе ефективно боронити інтереси своїх земель поза її материком.

Позиція буферної держави врешті є неуніверсальною для її суверенів, бо вона з природи речі є потенційно нестабільною, її сильніша судія держава може б використувати або спривинити до підозрівання інших суверенів держав, що такий стан речей може бути можливим, що може довести до дестабілізації рівноваги сил в їх просторі, що може закінчитися навіть катастрофою, зокрема для буферної держави.

В минулому, як і в сучасну пору, міжнародно-державне суспільство не доказало, що воно є в силі загартувати якій-небудь меншій державі міжнародний статус недоторканості, державної безпеки. Серед таких обставин гопі сподіватися, що якийсь народ чи держава добровільно вибрала б прийняти міжнародний статус "буферної держави", навіть коли мала б і в цілому підтримку однієї чи кількох сильних держав, бо така держава повинна б самотужку, бо на неї скросячи пізніше сильніша держава чи

(Закінчення на стор. 3)

Валерій Ханко

Як земляки „вшанували” Симона Петлюру

Симон Петлюра

26-го травня минулого року місто Полтаву відвідав відомий політичний та громадський діяч української діаспори, нині директор Української бібліотеки імені Симона Петлюри в Парижі інж. Василь Михальчук. Відвідини Полтави в день трагічної загибелі від руки терориста одного з провідників української національної революції (Симона Петлюру застрілили на вулиці в Парижі серед білого дня 26-го травня 1925 року бовшешимий агент Самуїл Шварцбард) мало не тільки символічне значення: того дня в різномісній Петлюри, у міському Краснянському музеї, перше відбулася виставка документів про життя й діяльність славетного лідера Української Народної Республіки. В. Михальчук привіз із Парижу кілька цікавих документів (у тому числі копії всіх чотирьох Універсалів УНР), які доповнили експозицію полтавців. Відкриття було справді вроще. На ньому виступили директор музею Галина Білос, інж. Василь Михальчук, заступник голови Представництва Бібліотеки ім. Симона Петлюри в Україні проф. д-р Дмитро Степовик, а серед багатьох присутніх полтавців промайнула обличчя навіть високих міських урядовців — Віталія Лукаса й Олександра Голубицького.

Тоді відзначало так, що Полтава, напевні, визнала своє славетного земляка, одного з світових політиків початку XX століття, зміла зі свого сумління те багаторічне болото, яким обляпували велике ім'я Петлюри комуністично-більшовицькі наслідники упродовж більш як семи десятиліть. На жаль, ці надії виявилися де-то передчасними. Незабаром по від'їзді високих гостей з Парижу та Києва — залю, в якій були виставлені документи про Петлюру, несподівано зачинили. Більше того, під час концерту до Третьої річниці незалежності України було "заблоковано" актора, який мав під час ініціативної історичної події 1917—1920 роки грати роллю Симона Петлюри, а "дак би чого не вийшло", костюма, в якому мав вийти цей актор на сцену, замкнули на замок.

Про всі ці наслідки "вшанування" полтавськими небовшешими пам'яті Петлюри діялися не тільки представники полтавської національно-демократичної громадськості, але й українці в країнах Заходу. 21-го листопада 1994 року директор Паризької бібліотеки імені Петлюри В. Михальчук звернувся з відкритим листом до директора Краснянського музею в Полтаві Галини Білос, в якому, між іншим, запитує її: "Що стало

причиною такого різкого звороту офіційної Полтави, й відходу від демократичного прогресу? Що змусило її примирити відмивання своєї історії від бовшешимого бруду, приховувати перед народом все правду про його недавнє минуле? Що стало причиною закриття виставки "Петлюряни" у Краснянському музеї? Невже і на Вас зроблено адміністративний тиск і залякування?"

Листа одержала не тільки Г. Білос, але й (оскільки лист відкрито) ідеальна редакція полтавських газет. Очевидно, що дескі з репакцій мали намір опублікувати цього листа. Але тут знову "справочили" ті самі сили, які велили звинувити Петлюрянську виставку в музеї, які замкнули театральнізовий костюм Полтавського УНР від актора, що мав грати на сцені роллю Петлюри в Третю річницю незалежності України. — і лист В. Михальчука так і не був надрукований!

Вся ця історія стала відомою незалежному від нішніх полтавських керівників "Радіо Свобода", що має в Києві власну редакцію, а в Полтаві — свого кореспондента Сергія Пустовіта. 20-го квітня 1995 року у вечірньому випуску програми "Українська панорама" (програма була повторена наступного дня між 8-ю та 9-ю годинами ранку) "Радіо Свобода" передало в етер всю цю сумну й сумнівну "історію із вшануванням" Симона Петлюри після відкриття й закриття виставки в Полтавському краснянському музеї. В об'єктивній репортажній радіокореспонденції Сергія Пустовіта розкриті деталі цієї неправдивої історії, яка, завдяки участі в ній високого гостя з Франції, набула, можна сказати, міжнародного характеру. Кореспондент, звісно, не міг поставити всіх крапок над "і" в тому пліні, які сили стоять за антипетлюрянською акцією, оскільки подібні розпорядження видаються сьогодні, як і видавалися в минулому, таємно. Але "до пліна пізнає їх": не треба бути ясновидцем, що по залишеним слідам не впізнає самого пішохода. м. Полтава

Вийти групи

Згідно з програмою, вівторок, 25-го квітня, був присвячений відвідинам шести районних центрів Харківщини: Чугува, Ізюм, Балаклія, Красний Кут, Великий Булук і Івончаськ. Мене призначили до Чугува.

В Чугуві ми виступили перед воєводами і старшинами 6-ої дивізії Української Національної Гвардії. В культурному пункті біля цієї дивізії зібралось коло тисячі воєнок і старшин. Першим на сцену вийшов Ніна Метелицько і зразу попустила присутнім своїм гілокпатрістичними та народними піснями. Потім виступив хор з Башкирії та інші містечків групи. Мій виступ був розповіддю про життя українців в Америці, про наші осередки, здобутки, життя молоді, школи, церкви, клуби. Також розказав про досягнення в бізнесовому та професійному світі, про організованість і допомогу діаспори Україні. Особливо підкреслював потрібність вивчення української мови та спілкування нею. Завжди виступав, як представник Координаційного Комітету Допомоги Україні та вивчав роботу цього комітету.

Після нашого виступу воєнки дивізії запросили нас на полігон, де вони продемонстрували нам техніку атаку і боротьби з противником в рукопашному бою. Було багато стрілянин і вибухів гранат. Потім окремих відділів здоровенних хлопців у червоних беретах показав нам їхню уміність і силу в контактній боротьбі з атакуючими.

В кімні ми відвідали місце народження відомого живописця Ллі Рєпіна. Будинок, в якому він жив в дитячі роки, перетворено на музей.

Повнерулю до Харкова пізно ввечері. Наша поїздка по р'фонах, на жаль, мала також від'ємний характер. Бо в той час, як ми їдимо туди, в Харкові, згідно з програмою ВУКР, відбувались різні наукові, політичні та культурно-освітні конференції, в яких ми не змогли взяти участі. Нам потрібно було мати більше людей з діаспори.

(Закінчення на стор. 3)

Д-р Анатолій Лисий

„СЛОБОЖАНСЬКИЙ ВЕЛИКДЕНЬ” У ХАРКОВІ

П

Після концерту гості розійшлися оглядати різні виставки та містечки галерії. Вечера була у ресторані „У Галини”.

Кілька слів про власність цього ресторану Галину Підпригору. Це надзвичайна українська жінка, самородок України. Вона приймала нас всіх у своєму ресторані зі ширим серцем і багатством їжі та напиків. Він знаходиться у харківському заміському вокзалі. Галина — молода жінка, підписує і менше багатьох українських культурно-мистецьких починань у Харкові. Народилася вона в селі Гинька Зітківського району. В юності її було багато білоруських справ. Вона відбавувала храм св. Архангела Михайла в селі Рокитині, збудований ще в Х столітті. Храм був шкільною знищенням, який як склад сіна і конюшня. Цей храм тепер стоїть, ніби великий білий птах на гірській селі. Телер вона відбавує, що один раз у своєму власному селі. Галина особливо багато уваги приділяє бідним, інвалідам, сиротам. В селі Гинька Поселок вона збудувала притулок для 150 сиріт від 4 до 14 років. Всі вони називають її мамом. Всіх цих дітей вона охрестила у православ'я і вівірні поспіли своїми кошатами утримувати ці сиротинці. Крім цього вона відкрила в Харкові школу української мови та музики. Сама вона дуже скромна і не радо говорить про себе.

Як же вона до цього прийшла? Вона розповідає: коли їй було 9 років, вона пасла корови. Одного дня, коли вона сиділа під ліском на пенечку, їй прийшла до голови думка: як би було добре бути багатим і робити добро для людей. Вирішила посвятити себе цій меті. Молодою дівчиною працювала багато і тяжко. Їй все вдалося. Вона каже, що помагає

їй Бог. Тяжкою працею та винямям вдалося їй розпочати свій бізнес. Скоро вона стала відомою меценаткою Харкова. Підтримує лише українські цілі. Довідавшись, що ВУКР приїжджає до Харкова зі „Слобожанським Великденем”, кинулася з допомогою і дала свій ресторан для повного вжитку (безкоштовно) для всіх приїжджаних гостей. А тому що нас було багато, можна уявити, які кошти вона взяла на свої плечі. Ми від першого до останнього дня кілька разів на день харчувалися в її ресторані. Отака наша українська меценатка Галина Підпригора з Харкова. Вона каже, що має десь в Канаді родичів. Її, мабуть, родина св.п. Федора Підпригори з Лондону в Канаді.

Пам'ятник Т. Шевченку в Харкові

UKRAINE VIDEOS
Educational - Travelogues

SPECTACULAR BREATHTAKING
Over 55 minutes each
\$27.95 each plus \$3 shipping
and handling

To order please send check or
money order to:
Cytatron Dev. Ltd.
151 Bayview Drive
Point Roberts, WA, 98281
Tel: (604) 662-8668

UKRAINE
Ancient
Crossroads,
Modern
Dreams

GOLDEN KIEV
Allow 2-3 weeks for delivery

ПОВІДОМЛЕННЯ
для членів 277-го Відділу у Гартфорд, Конн.
З днем 1-го червня 1995 обов'язки секретаря 277-го
Відділу перебере новий секретар

МИРОН КУЗЬО
Просимо членів звертатися у всіх справах членства та
забезпечення в УНЧОУЗІ і вільчання вкладок
на адресу:
Mr. Myron Kuzio 79 Orchard Street
Glastonbury, CT 06033

**ПРЕЗІДІА УКРАЇНСЬКОЇ АМЕРИКАНСЬКОЇ
КООРДИНАЦІЙНОЇ РАДИ**
та
СЕНІОРАТ ПЛАСТУ
запрошують на
ПОЛУДЕНОК
для відзначення
**90-ліття заслуженого
громадського діяча**

**д-ра РОМАНА
БАРАНОВСЬКОГО**
що відбудеться в
суботу 3-го червня 1995 р.
о год. 3:00 по пол.
в ресторані Народного Дому при
140, 2-га Ave. в Нью Йорку
охочих взяти участь в полуденку просимо
зголоситися телефонічно до канцелярії
УАКРАДІ щоденно від год. 10:00 до 12:00 пол., а в
понеділок, середу та п'ятницю до 4:00 по пол.

тел. (212) 595-1765 або до
інж. Володимира Гнатківського,
тел. (718) 224-7369.
Зголошення приймається до вітвірка
30-го травня 1995 р.

ТОВАРИСТВО СВЯТА СОФІЯ — КОМІСІЯ ПАТРІАРШОГО ФОНДУ ПОВІДОМЛЯЄ НА ПАТРІАРШИЙ ФОНД ЗЛОЖИЛИ:

III-95

по 100 дол. д-р Богдан і Тамара Мриць, Богдан
Сторожук, д-р Михайло Яблоносний;
25 дол. Роман і Світлана Андрушків;
по 15 дол. Іван Цюлько, Мирон Федорів.

Українське Патр. Т-во — Відділ: Баффало, Н. Й. —
Оксана Бережницька, голова

1,310 дол. зі збірки Відділу;
25 дол. інж. Богдан і Марія Пашковські (в
пам'яті бл. п. Олени Островерки)

Українське Патр. Товариство — Відділ: Гемпстед, Н. Й. —
Микола Курчак, голова. Коляда — збірка на
Патріарший Фонд 1994-95 рік.

228 дол. Відділ Патр. Т-ва — дохід з Базару 1994;
по 100 дол. Кунія — Біно І, Кунія Біно ІІ, Микола
Курчак;

по 50 дол. Товариство Сеньорів, Сестрицтво Вервиці,
д-р Ю. Солтис;

по 25 дол. Відділ УНЧОУЗ, Володимир Романюк,
Марія Бродило, Володимир Корнага,
Евгенія Каоско, Орест Дашук;

по 20 дол. Відділ ОДВ, Володимир Шляхінський,
інж. Богдан Подолко, Василь Захарія,
Франк Гірд, Марія Оліничук, Зеновія
Зарицька, Володимир Батіг, Ольга
Мандибур, Євгенія Клуба, Іленія Дачун,
Степан Феленчак Дмитро Жергай,
Михайло Драбик;

по 10 дол. Михайло Петрига, Юрій Захарія, Михайло
Рій, Іван Матрос, Славо Курчак, Марія
Вуд, Василь Пекар, Мімі Заприлок,
Теофіла, Стець, Богдан Курчак, Степан
Кулинич, Іосиф Хома, Василь Горинь,
Яким Курчак, Степан Кохановський,
Степаніа Сагата, Іван Колодій, Анна
Андрухів, Емілія Ільницький, о. Іван
Кашук;

по 5 дол. Степан Корнова, Володимир Павліа,
Степаніа Малачук, Аліс Доскок, Ольга
Малигловка, Іван Лотоцький, Михайло
Яблоносний, Марія Сидор, Ольга Зобків,
Гелен Савітська, Марія Бешко, Василь
Шерба;

по 2 дол. Олій Дранс, Марія Бакулінська, Орест
Цимбала.

по 100 дол. Софія Кудрик, Ярополк Кульчицький (в
пам'яті дідуса і бабусі бл. п. д-р Григора і
Ніни Лужницької), Роман і Анна
Максимові, Теодосія Бривою;

70 дол. д-р Тетяна Цісик;
по 50 дол. Петро і Марія Кондаат, Ольга Дубик, Марія
Каліста, Іван Куземський, Оксана
Поритко;

по 25 дол. Іванна Головатка, Богдан Боярьский;
20 дол. Іванна Середина;
по 15 дол. Зіновій Кат, Роман А. Мельник;
по 10 дол. Стефанія Сомушак, Анна Кос, Анна
Шумлак, Петро і Христина Бойко, Софія
Мікевіч, Ольга Бохна.

Збірка в Ню Гейвен, Конн. за 1995 рік — збірку перевели
Павліа Подінська і Григорій Гіна.

зложили:

300 дол. Триса Витвицька;
100 дол. Геня Добчанська;

по 50 дол. Мирон і Христина Мельник, Ярослав Попель,
Лев Левіцький, Михайло Бурський;
40 дол. Лев і Олісія Марків;

по 30 дол. Мірослав Белей, Теодор і Марія Романюк,
проф. Івас і Іра Телок, Григорій і Анна
Гіна;

по 25 дол. Роман Олещук, інж. Мірослав і Надія Тропа,
Максим і Романа Тібода, інж. Михайло і Віра
Валеницький;

по 20 дол. Зено Гарасимчук, Роман і Барбара
Крохмальницький, Михайло і Ірена Бойко,
Нарія Миткей, Іван і Марія Соса, Параскевія
Палота, Володимир і Улена Зінька, Марія
Рудик, Іван і Катерина Румак, Богдан і Марія
Антонішин, Марія Снігурович, Інка
Лодінська, Богдан Соса;

по 10 дол. Дмитро Малик, Ірена Пладка, Наталка
Цибірська;

по 6 дол. Василь Юрченко;

по 5 дол. Микола Мурин, Теодор Чабала;

2 дол. Володимир Березовський.

Товариство Свята Софія — Комісія Патріаршого
Фонду — складає щирі подяки усім жертводавцям і
збірконам. Всі дані на Патріарший Фонд Товариства
Свята Софія можна відтінгати від податку:
IRS № 28-7380645.

IV-95

450 дол. Василь Леканка;
по 200 дол. Іван і Софія Головки (з нагоди 80-ліття
уродин Івана Головки), д-р Тетяна
Доберчак;

Так, це дійсно була ціка-
ва і незабутня зустріч нашо-
го громадянства Клівленду
та околиш з першим мініст-
ром оборони України генерал-
ом Константином Морозовим,
який відбувся в неділю,
7-го травня, в залі св. Троїи
Української Автокефальної
Православної Церкви в Норт
Роялтоні, недалеко Клівленду.
В той же день і там само
слухачі мали приємність за-
слухати другу доповідь на
тему "Український Гарвард і
Україна", яку вголосив д-р
Роман Прохія, екзекутивний
директор Фонду Катедри
Українознавства при Гарвар-
дському університеті.

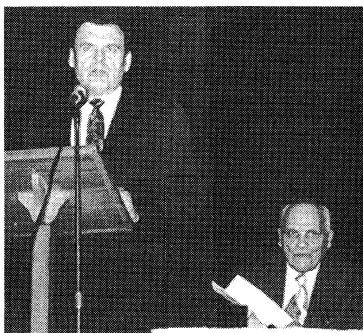
Але перед тим, як мова
йтиме про доповідь ген. Мо-
розова, дещо з його біографії.

Константин Морозов —
уродженець Луганського на-
Донбасу. Проходив військо-
ву службу у військово-по-
літичних силах, він одночас-
но підвищував свої наукові
кваліфікації і тому в 1967
році отримав диплом лєту-
на-інженера, а в 1975 році —
диплом вищої військової ос-
віти. В 1986 році закінчив
навчання в академії Генера-
льного штабу та отримав
диплом військової стратегіч-
ної освіти. В 1986-91 роках
був начальником штабу та
командувачем повітряної ар-
мії. 1984 року йому було
присвоєно звання генерал-
майора авіації.

Після здобуття Украї-
ною державної незалежності
в 1991 році, ген. Морозов
був призначений першим мі-
ністром оборони України, а
згодом підвищений у ранзі
до генерал-полковника. У
той складний період розвалу
СРСР та унезалежнення Укра-
їни він, як міністер оборо-
ни, багато зробив для
створення збройних сил Укра-
їни. Як членом Українсь-
ко-Американської Консульта-
тивної Ради з питань
міждержавних політичних
стосунків. А напередодні
приїзду до Гарвардського
університету він заступав не-
залежний Центр Досліджень
Проблем Української Держ-
жавності в Києві.

В Гарварді ген. Морозов
був призначений старшим

Ген. К. Морозов виступив у Норт Роялтоні

Ген. Костянтин Морозов під час виступу в Норт Роялтоні,
справа — Василь Лашиняк

науковим співробітником у
Українському Науковому Ін-
ституті та в гарвардській
школі Управління ім. Дж. Ф.
Кеннеді. Він бере участь у
програмах та проектах, які
стосуються сучасної Укра-
їни, виступав на американсь-
ких форумах, на яких аналі-
зувалися поточні події в
Європі, підготував май-
бутнє співпрацю америк-
ських наукових установ з
Центром Досліджень Проблем
Української Державності в
Києві. Він вже мав ряд
виступів на різних америк-
анських наукових та полі-
тичних форумах. І це ще не
все. Довідкується з преси, що
на початку цього року в аме-
риканському щоденнику
"Нью Йорк Таймс" появилася
стаття ген. Морозова під
назвою "В обох імперіях"
на тему брутальної війни ро-
сійського імперіалізму про-
ти чеського народу та
значення цієї війни для Укра-
їни та Європи.

З вищезагаданого не зали-
шається сумніву, на якому
становищі стоїть ген. Моро-
зов щодо питання українсь-
кої державності і незалеж-
ності. Про це свідчить та-
кож його оцінювальний ви-
ступ під час зустрічі з украї-
нцями Клівленду та околиш.
Що це коштувало його поса-

ди першого міністра оборони
України — це інша справа. А
було це так.

Десь у вересні 1993 року
(а про це він писав також в
американській українській
газеті "Вісник" в ч. 17 за цей
рік) в Масандрі, в Криму,
відбувалися переговори між
Україною та Росією в справі
Чорноморської флотії. Ро-
сійську делегацію очолював
прем'єр-міністр Віктор
Черномірдин, а українську
— теперішній президент
Леонід Кучма, який там си-
дів напорі Черномірдин.
Будучи тоді міністром обо-
рони України, ген. Морозов
також брав участь у тих пе-
реговорах. І ось, як задує
ген. Морозов, Черномірдин,
який самовільно головував
на тих переговорах, сказав:
"Тому, що Україна нездатна
утримувати флотію, Росія
закупить ту частину флотії,
яка належить Україні, і буде
ту флотію тримати на своїх
базах в Криму. Ми ідемо на
те, аби дати змогу Україні
розвитися з нами за свої
борги!"

"У залі, — пригадує ген.
Морозов, — стояла тиша.
Тільки владний голос російсь-
кого прем'єра ніби кульово-
ва блискавка влітав у вухо
принишків членів українсь-
кої делегації. І Кучма й
оком не моргнув, адивляючись
в обличчя присутніх,
ніби шукаючи тих, хто,
можливо, не погоджується з
промовою його російського
колегі. Ішими словами, в
той час, коли Черномірдин
принишків говорив про на-
шу країну, І. Кучма мовчав,
наче вони в рот набрав. Мо-
вчав також тодішній віце-
прем'єр Валерій Шмиров" (те-
перішній міністер оборони
України).

Зовсім іншої думки
про той договір був ген. Мо-
розов. "Же субота, — за-
дує він, — 4-го вересня 1993
року, змусила мене, міністра
оборони і члена української
делегатії, підготувати заяву
про неприйняття для Укра-
їни російського варіанту
вирішення проблем Чорно-

морської флотії". Зокрема,
ген. Морозов с рішуче проти
того, аби будь-які інші держ-
ава, в тому числі і Росія,
мала право мати свої війсь-
кові бази в Криму. "Ось чо-
му, — пише Морозов, через
місяць, — тобто 4-го жовт-
ня, указом президента мене
було звільнено з посади міні-
стра оборони України".

Другою на цій зустрічі в
Огайо була доповідь д-ра Ро-
мана Прохія на тему "Укра-
їнський Гарвард і Україна".
Якщо йдеться про доповідь
та, то його треба зарахувати
до визначних осіб українсь-
кої диспори молодшої генер-
ації. Він виріє у Філадельфії,
брав активну участь у
Платі та суботній школі
українознавства. Потім студі-
ював хемію в Ла Саль Кале-
джі, де в 1974 році здобув
ступінь бакалавра. Пізніше
продовжував навчання у Фі-
ладельфії, в Медичній Шко-
лі, де здобув докторат з біо-
хемії в 1978 році.

З 1991 року д-р Р. Про-
хія став старшим науковим
дослідником у Фармацевтич-
ному дослідному інститу-
ті Брістоль-Маєрс Сквібі
в Принстоні, в 1994 році роз-
почав консультативну прак-
тику з біохемії. Він є автором
десятих наукових статтей.

З 1975 року д-р Р. Про-
хія активно працює у Фонді
Катедри Українознавства, а з
1991-го року керує поліграфі-
чною спілкою, яка видає
науково-популярні та наукові
видання з українистики
в співпраці з Українським
Гарвардом. Тепер він є екзе-
кутивним директором Фонду
Катедри Українознавства
(ОКУ).

Зустріч була організова-
на завдяки ініціативі та стар-
анням комітету Фонду Укра-
їнознавства в Клівленді,
Огайо. Головою комітету є
відомий суспільний діяч та
літературець Василь Лашин-
як. Як він, так і комітет,
роблять дуже багато, аби
Катедри Українознавства і
далі успішно продовжували
свою працю на користь укра-
їнської науки та українсь-
кої спільноти. Крайнім до-
казом успішної праці комі-
тету та його голови В. Ла-
шоняка є те, що до цього
часу комітет, який охоплює
околиці Клівленду, Парми,
Лорейну та Акрону в Огайо,
вже зібрав на потреби Фонду
1,600,000 дол. Мешанці, які
дали на цей фонд по 100,000
дол.: д-р Ярослав та Надія
Мігачук, д-р Володимир та
Євгенія Іванович, д-р Євген
Омельський та брати — Іван
та Володимир Снігурські. За
таку велику жерелність
всім їм належить велика по-
дяка і шанси!

Також належить подяка
Марії Пасічник, яка в спо-
мою домі вгостила обідом
дорогих гостей — генерала
Константина Морозова та д-ра
Романа Прохія.

Юліан Мовчан

Верховна...

(Зачінення зі стор. 1)

Депутат Євген Красняков
значив, що все злочинне
робиться сьогодні під гасла-
ми захисту інтересів наро-
ду. "Треба відповісти за те
беззаконня, що діється в краї-
ні", — сказав депутат.

Голова комісії з питань
депутатської етики Петро
Шейко значив, що Генера-
льна прокуратура поруши-
ла кілька кримінальних
справ, у яких фігурують у
той чи іншій мірі керівники
Верховної Ради та окремі
члени Президії Верховної Ра-
ди, тому резигнація Генера-
льної прокуратури, навіть
якщо в її праці є окремі не-
доліки, буде сприйнята гро-
мадськостю як помста за її
принциповість і неспуступли-
вість.

Володимир Яворський
сказав, що коли б проти ньо-
го була порушена кара
справа, то до її остаточного
розслідування він ніколи не
посміє б ставити питання у
Верховній Раді про усунення
депутатської прокуратури.

Генерал від фракції Руху
Ярослав Кендзьор сказав,
що вперше в історії існуван-
ня Верховної прокуратури
України вона наслідилася
порушати кримінальні про-
цеси встановлених осіб. І
якщо є якісь недоліки в її
суспільстві, бо від нього за-
лежатиме її майбутня без-
пека, продуктивний-творчий
ріст української нації.

„Слобожанський“..

(Зачінення зі стор. 2)

Останній день

Цей день, середа, 26-го квітня, був присвячений мітингу
на площі Леканів (кол. Держзінкуні). І знову тут відчу-
лася перемога рука владі. Дещо недостатню інформацію на-
селення, або просто праму обструкцію, прийшло мало людей
на цей мітинг. Тому можна сказати, що як діяція була нева-
жною. Були, звичайно, місці і приїжджі промовці. Знову по-
вернувшись пригнічений дум.

Після цього відбулося святкове закриття „Слобожансь-
кого Великого“ в Будинку культури на вул. Університет-
ський. Там також відбулася пресова конференція, яка знову,
на жаль, перетворилася на конфронтацію місцевої влади з
журналістами.

Ще один виступ на цій кінцевій імпрезі. Крім мене висту-
пали ще чотирі представники диспори: з Франції, Росії, Бі-
лорусі, Томени.

В намірні на Кічці вихили в четвер, 27-го квітня. Іван
Драч і Дмитро Павличко взяли мене до свого авто. Кара-
ном з п'яти авто мали ще зайти до с. Рокитного і районного
центру Вальки. В Рокитному заплановано побачити церкву, відбу-
довану нашою міденатною Галиною (а вона їхала з нами, бо
хотіла нас „випроводити по-українськості“). У містечку Валь-
ки відідали пам'ятник Павлові Грабовському, а потім мали
зустріч з місцевою громадою у клубі культури. Це був наш
останній виступ. Після цього вирушили на Київ.

Який же висновок? „Слобожанський Великий“ був ус-
пешним, хоч, як сказав І. Драч, ми не зробили повністю того,
що хотіли зробити, але також не дали зробити їм те, що вони
хотіли зробити. Оце протистояння „ми“ і „вони“ особливо
яскраве в цьому куточку України. Воно показало нам, що є
дуже багато неперероного поля в Україні, що боротьба за
самостійну державу повинна бути перенесена з Києва (а тим
більше з Львова!) на окраїни незалежної України. Ця діяція
ВУКР також показала, якими мізерними і дріб'язковими є
наші центральні американсько-канадські організації, які зі-
гнорували заклик до боротьби за Україну якраз на цих дале-
ких від центрів фронтах України. Вона, ця діяція, також пока-
зала мені величезну жерелність і патріотизм людей, які
згуртувалися навколо ВУКР і які пожертвували комфор-
том своїх хат та родин і пішли на це перше змагання за доб-
ро свого народу, „Слобожанський Великий“ є миттєвим,
але я буду завжди згадувати теплоту і ширість тих хар-
ків'ян, які нам показали, що навіть у тих жалких умовах
„руськоязычного“ Харкова живе і змагається українська ду-
ша. Щасті їм Боже!

Помогіть собі на наших друзів
**ЗАУПОКІЙНА
СВЯТА
ЛІТУРГІЯ**

за спокій і вічну радість душ померлих Доброїлів
Фонду Катедри Українознавства

Впрел. о. декан Патр. Огірко відслужить Заупокійну Святку
Літургію у вівторок, 30-го травня 1995 року, о год. 9-й ранку,
в УЦКРПі Покрови Пресвятої Богородиці, в Озон Парку,
Н.И., за блаженнішою Пам'яті:

БОГДАНА З. ДЯКОВА
СТЕПАНА ДУШЕНКА
ВАСИЛЯ КИЯ
ІВАНА КОРДУБУ
ПЕТРА і СОФІЮ КОРДУБІХ
д-ра ЯРОСЛАВА ЛАГОШНЯКА
МИХАЙЛА МАЛИНОВСЬКОГО
д-ра РОМАНА МИКОЛАШВИЧА
д-ра РОМАНА МОРОЗА
д-ра ВАСИЛЯ ПАЛІДВОРА
АННУ і ЕМАНУІЛА ПРИТУЛІВ
АНАСТАЗІЮ ПСІУ
ОЛІАНУ РАТИЧ
БОГДАНА РОБАКА
ЮСТІНУ РІДІК
д-ра ВАСИЛЯ і ЕМІЛІЮ СТЕФУРАКІВ
ПЕТРА НАРІНСЬКОГО
ЛЕВКА ЧАЙКІВСЬКОГО

Всіх Жертводавців ФКУ просимо про молитви
за померлих наших друзів. Помогіть собі в чак відра-
ви Заупокійної Богослужби, щоб поєднатися з нами в
поході молитов до Всевшнього за тих, що творили до-
бро.

Вічна Пам'ять Помешили Доброїлів ФКУ!
ГОЛОВНА ЕКЗКУТИВА
ФОНДУ КАТЕДРИ УКРАЇНОЗНАВСТВА
(ОКУ)

Ділимося сумною вісткою з приятелями
і знайомими, що 17-го травня 1995 р.
в Ларді Фла. на 72-му році життя
відійшла у вічність наша найдорожча
ДРУЖИНА, СЕСТРА і ТЕТА

бл. п.
**ОКСАНА
ЛИЧКОВСЬКА**
з дому ЯРЕМИЧ

дочка директора компанії нафти бл. п. Івана Яремича і
Елісавети з дому Волочуку у Биткові, України.

ПОХОРОНИ відбулися 20-го травня 1995 р. в
Дітроїті, Мич.

Залишила у глибокому смутку:
мужа — ЮРІЯ
брата — МАРКІЯНА з дружиною і
синами і
численну родину в Україні.

